

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201269
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5319201269.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti P., a to: H., nar. XX.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, so sídlom Čadca, Maticné námestie č. 1617, IČO: 30 794 536, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky: U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., ul. U. č. XXXX/X, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom so sídlom M., ul. M. P. č. XXXX, a otca: E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., K. D.. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., advokátom so sídlom P., D. Q.. XX, o návrhu matky detí na zvýšenie výživného a návrhu otca detí na zníženie výživného, o odvolaní otca detí a matky detí proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4P/17/2019-40 zo dňa 27. júna 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4P/17/2019-40 zo dňa 27.06.2019 návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti H. P., nar. XX.XX.XXXX, D. P., nar. XX.XX.XXXX zamietol (výrok I.). Návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti H. P., nar. XX.XX.XXXX, D. P., nar. XX.XX.XXXX, zamietol (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.).

Predmetom konania bol návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti a to na maloletého H. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne a u maloletého D. zo sumy 115 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne a návrh otca na zníženie výživného na uvedené maloleté deti na sumu 65 eur mesačne na maloletého H. a na sumu 55 eur mesačne na maloletého D.. Podľa súdu dôkaznou povinnosťou matky a otca bolo preukázať zmenu pomerov od posledného rozhodnutia o výške výživného. Dôkazné bremeno na preukázanie zmeny pomerov neunesol ani otec, ani matka. Z toho dôvodu boli obidva návrhy zamietnuté. Súd vychádzal z posledného rozhodnutia, a to rozsudku sp. zn. 11P/12/2017 zo dňa 26.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.05.2017 a ktorým boli deti zverené do výchovy a starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný platiť na maloletého H. výživné v sume 115 eur mesačne a maloletého D. v sume 100 eur mesačne. V konaní sp. zn. 11P/12/2017 rodičia dospeli k výške výživného na základe vzájomnej dohody. Teda súd mal za to, že keď sa otec dňa 26.04.2017 dohodol na takejto výške výživného, potom si musel byť vedomý, že je schopný aj takéto výživné platiť. V čase dohody o výške výživného bol zamestnaný u totožného zamestnávateľa, s totožným príjmom a totožným druhom práce (pomocná sila pri zhotovovaní nábytku v stolárskej dielni, udržiavanie čistoty na prevádzke), o ktorých teraz tvrdí, že nie je schopný totožnú výšku výživného platiť. Podľa súdu jeho postup je účelový, a to s poukazom na skutočnosť, že je trestne stíhaný za zanedbanie povinnej výživy. Otec neplatil výživné, ku ktorého plateniu sa sám zaviazal a výšku ktorého sám dohodol. Z uvedeného rozvodového spisu v čase prvého rozhodnutia vo veci nezistil, že by došlo k zmene pomerov na strane matky ku dňu rozhodnutia (taktiež bývala spolu s deťmi aj jej otcom v trojizbovom byte, poberala úrazovú rentu rovnako ako teraz, aj príspevok za opatrovanie otca, rodičovský príspevok a

prídavky na deti a výživné na maloleté deti). Na strane matky a otca nezistil zmenu pomerov oproti pôvodnému rozhodnutiu s tým, že v nadväznosti na § 62 ods. 5 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“ výdavky, ktoré špecifikoval otec, považoval za nepreukázané (nepreukázal počet členov domácnosti, skutočné náklady na energie, stravu a pod., vzatie pôžičky 5.000 eur nakoľko suma 427,11 eur mesačne (pracovný príjem) po odpočítaní výživného 215 eur nepokryje jeho nevyhnutné náklady na život, odkázanosť na liečbu (o aké ochorenia ide, skutočné mesačné náklady na liečbu, či liečba je nevyhnutná a lekárske potvrdením, že je vylúčený z výkonu práce pre svoj zdravotný stav, v ktorých konkrétnych oblastiach). Súd mal za to, že otec nemá v starostlivosti maloleté deti a má dostatočný časový priestor na to, aby si zvýšil svoj príjem 427,11 eur mesačne a v nadväznosti na § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa vzdáva výhodnejšieho zamestnania (keďže nepreukázal lekárske posudkom, že zdravotný stav mu bráni vykonávať konkrétne práce), napr. podľa zoznamu úradu práce na č.l. 21 spisu by mohol pracovať aj ako pomocný stavebný robotník v Doprava a služby K & T, s.r.o. za sumu 520 eur, SAMIT, s.r.o. ako stavebný robotník za mzdu 700 eur, GNOTEC Čadca, s.r.o., ako skladník za mzdu 3,90 eur za hodinu. Účelový postup videl súd v tom, že sa otec zaujímal o prácu, ktorá si vyžaduje vyučenie strojárke, kým on je vyučený čalúnnik, ale podľa úradu práce by mohol vykonávať aj práce bez kvalifikácie, pomocného stavebného robotníka, skladníka a pod. Ďalej podľa neho matka nevydefinovala ani v návrhu, ani na základe výzvy súdu, ani pri výsluchu na pojednávaní, konkrétne výdavky na deti a spoločnú domácnosť, ktoré by presiahli výdavky v porovnaní s prvým rozhodnutím vo veci, a ktorými by preukázala, že na strane maloletých detí je taká zmena pomerov, že je nevyhnutné zvýšiť výživné na sumy ňou požadované. Pri výživnom, ktoré bolo určené prvým rozsudkom súd musel brať do úvahy aj vyživovaciu povinnosť matky v prejudiciálnej rovine vo výške 1/3-iny (ak maloletý D. má X,X roka a bolo na neho určené výživné 100 eur mesačne, po pripočítaní 1/3 vyživovacej povinnosti matky vo výške 50 eur je to tak celková suma 150 eur mesačne, u maloletého H., žiaka X. ročníka základnej školy bolo výživné určené vo výške 115 eur mesačne, po pripočítaní vyživovacej povinnosti matky v rozsahu 1/3 je to 57,50 eur, spolu 172 eur). Doterajšie výživné na deti je tak primerané ich potrebám. Zvýšené potreby na strane maloletých detí matka nepreukázala v porovnaní s prvým určením výživného. Tým nepreukázala zmenu pomerov na strane maloletých detí. Súd preto jej návrh zamietol. Rovnako zamietol aj návrh otca na zníženie výživného, a to z toho dôvodu, že tento nepreukázal zmenu pomerov na svojej strane (otec detí pracoval u rovnakého zamestnávateľa, s rovnakým príjmom a v čase kedy sa dohodol na platení takéhoto výživného, mal vedomosť, že jej v jeho možnostiach takéto výživné platiť). Právoplatné rozhodnutie o výške výživného možno zmeniť len na základe závažnej zmeny pomerov, ktorú síce tvrdil, ale nepreukázal). O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“ Dospel k záveru, že zo zákona nevyplýva, že by mal zaviazat' súd k náhrade trov konania otca alebo matku a táto náhrada trov konania zo strany účastníkov konania ani nebola žiadaná.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie matka detí a otec detí.

3. Matka detí v odvolaní prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhla rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým bol jej návrh na zvýšenie výživného zamietnutý zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie, prípadne zmeniť tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého H. sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletého D. sumou 180 eur mesačne počnúc podaním návrhu s tým, že zameškané výživné za čas od 09.05.2019 do rozhodnutia vo veci samej sa povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, nezaplatením čo i len jednej splátky, až do úplného vyplatenia dlhu. Zároveň žiadala rozhodnúť, že má nárok voči otcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške. V odvolaní vytýkala súdu, že nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Poukázala na to, že otec sa s deťmi vôbec nestretáva, nespomenie si na ne ani v deň ich osobných sviatkov a na výživnom k 30.06.2019 dlhuje 3.215 eur. Doklady o svojich nákladoch predložila až na pojednávaní z dôvodu nesprávneho poučenia kolíznym opatrovníkom. Podľa nej sa od posledného rozhodnutia o výške výživného podstatne zmenili pomery na strane maloletých detí, a to v dôsledku ich veku s tým, že maloletý H. je žiakom základnej školy a maloletý D., tým že rastie, má zvýšené výdaje či na stravu alebo plienky. Tvrdenia otca detí pred súdom považovala za absolútne nepravdivé a zavádzajúce. Ak by totiž tento bral úver na platenie výživného vo výške 5.000 eur tak by k 30.06.2019 nemal dlh na výživnom. Podľa nej otec má možnosť sa zamestnať aj v lepšie platenom zamestnaní a jeho tvrdenia v tomto smere sú len výhovorkou. V ďalšej časti odvolania špecifikovala svoje príjmy v sume 815,48 eur (renta z dôvodu choroby z povolania 242 eur, príspevok za opatrovanie otca 304,10 eur, rodičovský príspevok na maloletého D. 220,70 eur, prídavky na deti 48,68 eur, výživné platené otcom nepravidelne v menšej sume než v súdom určenej výške) a ďalej svoje mesačné výdavky

v sume 1.127,41 eur mesačne (byť 160 eur, elektrina 32 eur (platí jej otec), poplatky (TKO, mestské dane a poplatky) 81,71 eur ročne, t.j. 7 eur mesačne, strava (2 dospelé osoby a 2 deti) 600 eur, obuv, odevy, hygiena (ona a dve deti) 150 eur, okuliare maloletý H. 70 eur, t.j. 6 eur na mesiac, sporenie maloletý H. 20 eur, obedy v škole maloletý H. 23,21 eur, ZRPŠ, výlety a pomôcky maloletý H. 20 eur ročne, t.j. 1,70 eur mesačne, krúžok 10 eur, školské potreby na začiatok školského roka maloletý H. 150 eur ročne, t.j. 12,50 na mesiac, plienky maloletý D. 90 eur a mlieko maloletý D. 15 eur). Následne pripojila listiny ako dôkazy.

4. Otec detí prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolaním napadol výrok II., ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom, z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a toho, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že okresný súd v odôvodnení rozhodnutia nesprávne uvádza, že posledným rozhodnutím, z ktorého vychádza je rozhodnutie č. k. 11P/12/2017 zo dňa 26.04.2017, keďže v konaní bolo preukázané, že posledným rozhodnutím je rozhodnutie sp. zn. 10P/19/2017 zo dňa 21.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 04.10.2017 a vo výrokoch II., III., IV. a V. dňa 18.10.2017. Pokiaľ on neuviedol osobu, od ktorej vzal úver, tak tento bol prijatý od Silverside, 821 09 Bratislava - Ružinov, ul. Plynárenská č. 7/B. Dôvodom bolo zaplatenie dlžnej čiastky na výživnom. Poukázal na to, že vo vyjadrení zo dňa 01.06.2019 predložil súdu ako dôkaz zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá preukazuje pravdivosť jeho tvrdenia. Ďalej uviedol, že v zmysle § 62 ods. 2 C. m. p. predkladá ako dôkaz potvrdenie o svojom zdravotnom stave, ktoré jednoznačne preukazuje, že tento mu neumožňuje vykonávať pracovnú činnosť v nočných hodinách. Z toho dôvodu sú podstatným spôsobom obmedzené jeho možnosti získať si lepšie platenú prácu, nakoľko všetky pracovné ponuky sú viazané na zmenu, vrátane výkonu práce v nočných hodinách. Ostatné pracovné ponuky sú v mzdových podmienkach rovnaké ako mzdové podmienky u terajšieho zamestnávateľa. Z toho dôvodu zmena zamestnávateľa by bola neefektívna. Z vyššie uvedených skutočností podľa otca detí vyplýva, že rozhodnutie súdu je nezrozumiteľné, lebo je nedostatočne odôvodnené, lebo nie je jasné, akými úvahami a skutočnosťami sa riadil pri rozhodovaní a prečo dospel k takému záveru, aký je v II. výroku rozhodnutia uvedený. K odvolaniu pripojil pokladničné bkly. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a zaviazal ho prispievať na výživu maloletého H. sumou 55 eur mesačne a na maloletého D. sumou 65 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

5. Matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu otca detí navrhla rozsudok okresného súdu vo výroku II. potvrdiť a priznať jej voči otcovi trovy odvolacieho konania v plnej výške. Uviedla, že tvrdenia otca pred súdom ako aj v jeho odvolaní sú absolútne nepravdivé a zavádzajúce. Ak by otec bral úver na platenie výživného (5.000 eur) tak by nemal dlh (3.215 eur). Úver nepoužil na výživné pre svoje deti, ale pre svoju potrebu o čom svedčí ten fakt, že na výživnom má naďalej dlh. Podľa matky otec detí má možnosť sa zamestnať aj v lepšie platenom zamestnaní, jeho tvrdenia v tomto smere sú len výhovorkou a sú čisto účelové. Čo sa týka jeho zdravotného stavu nepredložil žiadnu lekársku správu, z ktorej by vyplýva jeho diagnóza a potreba užívania liekov, ktoré uvádzal. Ničím nepreukázal, že je nutné, aby lieky užíval a preto ním uvádzaná mesačná suma na lieky je absolútne neakceptovateľná. Potvrdenie, ktoré predložil s odvolaním, nie je odborným lekárske posudkom a nie je z neho zjavné, že z akého dôvodu nemôže vykonávať nočné práce. Na margo tejto skutočnosti uviedla, že na zvýšenie príjmu nie je potrebná nočná práca. Ďalej matka detí uviedla, že doklady, ktoré predložil otec so svojím odvolaním sú irelevantné a nepreukazujú jeho skutočné výdaje. Sú to doklady pozbierané v nákupných košíkoch. V tejto súvislosti poukázala na nezrovnalosti pokiaľ ide o čas nákupov, nepotrebnosť zakúpených vecí a doklady bez uvedenia dátumu. Napokon uviedla, že otec sa s deťmi absolútne nestretáva, výživné riadne neplatí ani inak neprispieva.

6. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike (reakcii na vyjadrenie matky detí) považoval za nepravdivé tvrdenie matky detí o jeho dlhu na výživnom k 30.06.2019 vo výške 3.215 eur, nakoľko v samotnom návrhu na zvýšenie výživného z 09.05.2019 táto uvádzala sumu 685 eur a vo vyjadrení zo dňa 17.07.2019 sumu podstatne navýšenú ku dňu 30.06.2019. Rozdiel predstavuje sumu 2.530 eur. Tvrdil, že pôžička bola realizovaná iba z dôvodu úhrady výživného a peniaze z nej boli vrátené osobám, od ktorých boli požičané na platby výživného v roku 2018. Tieto požičané peniaze boli vrátené z poskytnutej pôžičky v mesiaci apríl 2019. Pôžičku uhradza v sume 129,95 eur mesačne a výživné v sume 215 eur mesačne. Na zabezpečovanie jeho základných životných potrieb mu ostáva z príjmu suma 82,16 eur mesačne, čo je absolútne nepostačujúce. Tvrdenia matky ohľadom pozbieraných pokladničných bločkov je podľa absolútne bezvýznamné a vybočuje aj z rámca základov logického

myslenia. O konaní matky svedčí práve to, že ona predložila bločky vyše 2 roky staré. Otec detí tvrdil, že má záujem stretávať sa s deťmi, avšak je mu to znemožnené vytváraním napätých situácií a obštrukcií zo strany matky. Podľa neho sa aj matka môže zamestnať. Jej prvoradou úlohou je starostlivosť o maloleté deti. Produkovať tvrdenie o tom, že sa stará o otca a vyhovárať sa na jeho zdravotný stav je absolútne bezvýznamné.

7. Matka detí prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v duplike (reakcii na repliku otca detí) uviedla, že naposledy otec zaplatil na výživnom výživné v apríli 2019 a od tohto času žiadnu sumu. Ničím nepreukázal, že by bral nejakú pôžičku v mesiaci apríl 2019. Všetky svoje financie používa len pre svoju potrebu. Keď maloleté deti k rodičom otca, tento sa s nimi ani nestretne a ani sa s nimi ne baví.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávneným subjektom - účastníkom konania (§ 362, § 359 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p. v spojení s § 62 ods. 1 C. m. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. c/, § 391 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky detí na zvýšenie výživného na maloleté deti a návrhu otca detí na zníženie výživného na maloleté deti.

10. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky detí na zvýšenie výživného a návrhu otca detí na zníženie výživného keď ako z posledného rozhodnutia o výške výživného vychádzal z rozsudku sp. zn. 11P/12/2017 zo dňa 26.07.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.05.2017 a ktorým boli deti zverené do výchovy a starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný platiť na maloletého H. výživné v sume 115 eur mesačne a maloletého D. v sume 100 eur mesačne.

11. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, tak aj na strane rodičov.

12. Otec detí v odvolaní vytykal súdu, že v odôvodnení rozhodnutia nesprávne uvádza, že posledným rozhodnutím, z ktorého vychádza je rozhodnutie sp. zn. 11P/12/2017 zo dňa 26.04.2017. Posledným rozhodnutím je rozhodnutie sp. zn. 10P/19/2017 zo dňa 21.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku I. dňa 04.10.2017 a vo výrokoch II., III., IV. a V. dňa 18.10.2017. Z obsahu spisu vyplýva, že otec detí na uvedené poukázal aj vo vyjadrení k návrhu na začatie konania (č.l. 28 spisu).

13. Odvolací súd dopytom na Okresný súd Čadca zistil, že rozsudkom č. k. 10P/19/2017-67 zo dňa 21.09.2017 bolo rozhodnuté o rozvoze manželstva rodičov detí (výrok I.), maloleté deti boli na čas po rozvoze zverené do výchovy a starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok (výrok II.), otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého H. sumou 100 eur a na maloletého D. sumou 115 eur vždy do 20. dňa toho- ktorého mesiaca vopred, k rukám matky (výrok III.) a otec má právo styku s maloletými deťmi kedykoľvek, na základe predchádzajúcej dohody, s prihliadnutím na denný režim a záujmy maloletých detí. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť do výroku I. dňa 04.10.2017 a do výrokov II., III., IV. a V. dňa 18.10.2017.

14. Za tento stav sa mal okresný súd oboznámiť s uvedeným predchádzajúcim rozhodnutím o vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom vedeným u Okresného súdu Čadca pod. sp. zn. 10P/19/2017 a zistenia v ňom uvedené porovnať s pomermi zistenými v súčasnej dobe. Postup okresného súdu, ktorý vychádzal z iného skoršieho súdneho rozhodnutia a teda z iných pomerov, nemohol preto odvolací súd považovať za správny.

15. Ďalším dôvodom zamietnutia návrhu matky detí a otca detí bolo, že neuniesli dôkazné bremeno na preukázanie zmeny pomerov. Matka detí tým, že nevydefinovala ani v návrhu, ani na základe výzvy súdu, ani pri výsluchu súdu a na pojednávaní konkrétne výdavky na deti a spoločnú domácnosť, ktoré by presiahli výdavky v porovnaní s prvým rozhodnutím vo veci. Otec detí tiež závažnú zmenu pomerov tvrdil, ale nepreukázal.

16. Podľa čl. 6 Základných princípov C. m. p. súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhli.

17. Podľa § 32 ods. 1, 2 C. m. p. účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

18. Podľa § 35 C. m. p. súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

19. Podľa § 36 C. m. p. súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

20. Ust. § 32 C. m. p. upravuje povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť účastníkov konania ako základné procesné povinnosti, ktoré sa však prejavujú v inej miere ako v sporovom konaní. Mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto od súdu vyžadujú, aby zistil skutočný stav veci, a teda v rámci dokazovania sa súd nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje tzv. vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Súd je preto povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

21. Vzhľadom na uvedené nebolo možné podľa odvolacieho súdu zo strany okresného súdu poukazovať na neunesenie preukázania dôkazného bremena zo strany matky detí a otca detí. Výsluchom matky detí na pojednávaní bolo možné zistiť konkrétne výdavky na maloleté deti a ohľadom otca detí zistiť jeho pracovné schopnosti vyžiadanim si lekárskej správy týkajúcej sa zdravotného stavu.

22. V súvislosti s hodnotením schopností na strane otca detí okresný súd mal tiež za to, že tento má dostatočný časový priestor na zvýšenie príjmu a v nadväznosti na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa podľa neho vzdáva výhodnejšieho zamestnania a mohol by vykonávať iné ním konkretizované práce s uvedením výšky príjmu poukazujúc zoznam vystavený úradom práce. Uvedené by podľa odvolacieho súdu bolo možné hodnotiť ako vzdanie sa zárobkovej činnosti za stavu, keby konkrétna práca predstavujúca vyšší ako doterajší príjem mu bola ponúknutá a on ju bezdôvodne odmietol. Pokiaľ však okresný súd chcel prihliadať na to, že otec detí nevykonáva osobnú starostlivosť o maloleté deti a preto má možnosť popri práci vykonávať aj inú prácu, v tom prípade by musel uviesť predpokladanú sumu ktorú by mohol otec detí takýmto spôsobom dosahovať a z čoho by uvedené malo vyplývať. Len tak by bol jeho rozhodnutie v tomto smere náležite odôvodnené.

23. Z obsahu spisu v prejednávanej veci teda nemožno vyvodiť, že súd prvej inštancie posudzoval vec dôsledne a že by tomu dostatočne prispôbil i postup pri dokazovaní. Vzhľadom na uvedené náprava pochybení zo strany odvolacieho súdu by mala za následok nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

24. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie oboznámením sa so skorším súdnym rozhodnutím a v tejto súvislosti aj obsahom spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 10P/19/2017 za účelom ustálenia si pomerov maloletých detí a rodičov v uvedenom čase. Zisťovaním pomerov účastníkov konania v súčasnej dobe. V tomto smere oboznámiť sa aj s listinami predloženými rodičmi detí v odvolacom konaní predstavujúcimi príjmy matky detí a výdavky na maloleté deti a potvrdenie o zdravotnom stave otca detí. Po vyhodnotení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vykonať porovnanie okolností v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami zistenými v súčasnej dobe a na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení právne posúdiť. V tomto smere je potom potrebné rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodniť. V novom

rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).